
Minneord

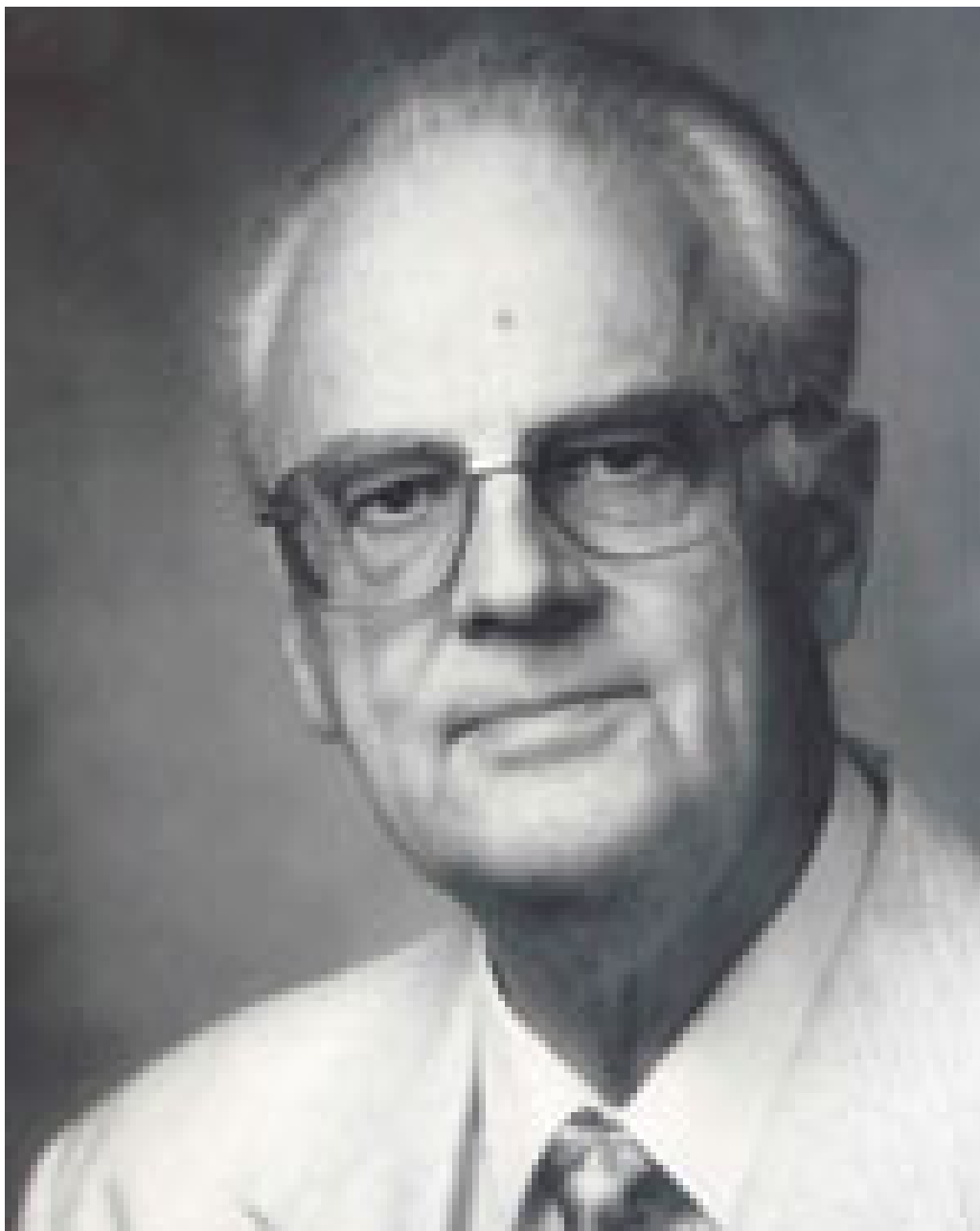

OSS IMELLOM

NILS RETTERSTØL

OTTO W. STEENFELDT-FOSS

Jarl Jørstad, mangeårig avdelingsoverlege ved avdeling 6B ved Ullevål sykehus, er død i en alder av 83 år. Med ham har norsk psykiatri og norsk psykoanalyse mistet en av sine fremste menn – en som i en menneskealder har preget norsk psykiatri.

Jarl Jørstad var født i 1923 og vokste opp på Snarøya i Bærum. Han påbegynte det medisinske studium i 1945, hjemkommet etter fangenskap i Tyskland under den annen verdenskrig, og ble ferdig lege i 1950.

Han hadde tidlig bestemt seg for å bli psykiater og ble godkjent spesialist i 1963 etter tjeneste ved Dikemark og Ullevål sykehus. Han utdannet seg videre til psykoanalytiker, noe han ble i 1972, blant annet etter analyse hos professor Harald Schjelderup.

Men han glemte aldri at han var kliniker, også ansvarlig for den legemlige side av mennesket og de muligheter som medikamentell terapi kan by på. Han ble *den gode doktor*.

Jørstad fikk også betydelige administrative oppgaver. Som overlege ved Dikemark sykehus, avdeling Lien, i årene 1971 – 75 utførte han et nybrottsarbeid med miljøterapeutiske metoder. Fra 1976 frem til han ble pensjonert i 1990 var han den dynamiske leder av Psykiatrisk avdeling B ved Ullevål sykehus. Her hadde han også undervisningsoppgaver for medisinstudentene. I årene 1978 – 82 var han formann i undervisningsutvalget for psykiatri ved Det medisinske fakultet i Oslo.

Fra studieopphold ved Harvard University fikk han avgjørende impulser for undervisningen i psykoterapi. Han var formann i Norsk psykiatrisk forenings psykoterapiutvalg i perioden 1968 – 72 og faglig medarbeider i *Tidsskrift for Den norske lægeforening* i en årrekke.

Jørstad var en meget benyttet veileder, kursleder og foredragsholder i inn- og utland og en folkeopplyser for det norske samfunn. Han talte pasientenes sak. Det gjorde han også i sine bøker *Sånn er livet – sånn er du og jeg* (1986) og *Balanseganger* (1985), begge oversatt til flere språk.

Jarl Jørstad var en av de personer som har betydd mest for utviklingen av norsk psykiatri fra 1960-årene og frem til i dag. Han var en mann med mange kulturelle interesser, han var kunstnerisk begavet og hadde glede av friluftsliv og fiske. Han var hjemmets og vennekretsens midtpunkt. Våre tanker går i dag til familien.

Vi er mange som vil takke ham – ikke minst vi som fikk bli hans venner, de mange kolleger og medarbeidere og pasientene og deres pårørende.

Han var sine venners venn, en hedersmann i norsk medisin. Han vil bli husket lenge.

Publisert: 22. juni 2006. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 23. juni 2026.